

KUTLU DOĞUM

KUTLU DOĞUM!

Karşymetli Kardeşlerim,

Cenab-Allah Hakkâ€™a nihayetsiz hamd ¼ senalar olsun. Oâ€™nun habibi,edibi Hz. Muhammed Mustafaâ€™sâ€™na da sonsuz selat u selamlar olsun. Cenab-Allah Hak bizleri zikrinden, muhabbetinden, sevgisinden mahrum etmesin. Salih kullarâ€™n zâ€™mresine de bizleri ilhak eylesin. Efendilerimizi baâ€™mâ€™zdan eksik etmesin. Â°hvanlarâ€™mâ€™zâ€™ her tâ€™râ€™ tehlikelerden korusun ve muhafaza eylesin. Amin, Amin veselamu alel mâ€™rselin vel hamdâ€™lillahi Rabbiâ€™-â€™lemin.

Cenab-Allah Hakkâ€™a Â°râ€™ler olsun. Peygamber Efendimizin Miladi olarak doğumunu 571, 20 Nisan aleme teâ€™rif ettikleri tarih. Â°slam alemine ve insanlâ€™k alemine Peygamber Efendimizin manasâ€™nâ€™n yayâ€™lmasâ€™na vesile olsun inâ€™allah!

Sevgili Dostlar

Cenab-Allah Hak razâ€™ olduâ€™u sohbetleri inâ€™Allah zuhura getirir de hep beraber istifade ederiz. Cenab-Allah Hakkâ€™â€™n kuluna olan sevgisi, muhabbeti, kulun Allahâ€™a olan muhabbetinden daha fazladâ€™r. Allahâ€™â€™n sevgisi kulun sevgisinden daha fazladâ€™r. Zaten varlâ€™â€™ zuhura getirmesi de sevgisinin bir neticesidir.

Buyuruyor:

- Gizli bir hazine idim, bilinmekliâ€™imi sevdim halkâ€™ yarattâ€™m. Ta ki beni bilsinler.

Bâ€™n sâ€™rlar bilme ile â€™zâ€™yor. Bilme, iâ€™in sâ€™rrâ€™na erme. Bir var iâ€™iterek bilme, bir var gâ€™rerek bilme, bir de var ki yaâ€™yarak, o hali, o zevki yaâ€™yarak sâ€™rrâ€™na erme.

Bu alemin muallimi, â€™reticisi Hz. Muhammed (Asv) Efendimiz. Bu alem de Mekteb-i Resul Hz. Muhammed in mektebi.

Mekteb-i Resule dahil olabilme, talebe olabilme! Peygamber Efendimiz talebeyi â€™şok methetmiâ€™tir. Buyuruyor ki:

â€™“ Bir kimse ilim tahsil ederken vefat ederse, o kimse â€™ehittir.

Â°lim tahsil eder iken vefat edeni, Allah yolunda cihat edenle bir tutuyor. â€™nkâ€™ Allah yolunda cihat ederken dâ€™manla savaâ€™yorsun. Â°lim tahsil ederken de cehalet ile savaâ€™yorsun. Dolayâ€™sâ€™yla cehalet dâ€™manâ€™, zahirdeki, afaktaki dâ€™mandan â€™şok daha tehlikelidir. Bu Mekteb-i Resulâ€™n Peygamber mektebinin talebelerinin yaâ€™ sâ€™rrâ€™ yok. Peygamber Efendimiz bu yaâ€™ sorununu da kaldâ€™rmâ€™.

â€™Beâ€™ikten mezara kadar ilim tahsil ediniz.â€™ buyuruyor.

Tevhit saliki, Ledâ€™n ilminin talebesidir, Hak mâ€™râ€™idin talebesidir. Hayatâ€™ o talebelik iâ€™şerisinde, o talip olma anlayâ€™â€™ iâ€™şerisinde geâ€™şer ve o anlayâ€™â€™ iâ€™şerisinde vefat ettiâ€™i zaman â€™ehit olur.

Â°lim tahsil eder iken Â¥ehit olmayla ilgili bir mana daha var ki, talebe, o ilmin hakikatine, hikmetine erdiÂ¥i zaman gerÂ¥ek fiil sahibini, gerÂ¥ek sÂ±fat sahibini, gerÂ¥ek ilim sahibini zevk eder, bilir, ona Â¥ahit olur. Bilenin Hak olduÂ¥unu, bu sÂ±fatlarÂ±n, bu varlÂ±Â¥Â±n sahibinin Hak olduÂ¥unu zevk eder de o Â¥uhutla Â¥ahadete yÂ¼kselir ve Â¥ahadet eder.

Efendi Baba â€“Ruhu Â¥ad olsun, himmeti Â¼zerimizden eksik olmasÂ±n- Diyor ki:

Tevhidi, irfanÂ± alÂ±n bir mÂ¼rÂ¥idi kamilden! Â°Â¥te bu Mekteb-i Resulâ€™de irfaniyet tahsil edilir. KiÂ¥inin kendini bilmesi kadar bÂ¼yÂ¼k irfaniyet olmaz. Bunun daha bÂ¼yÂ¼k Â¥Â¼k olmaz. En bÂ¼yÂ¼k irfaniyet kiÂ¥inin kendini bilmesidir! â€œMen arefe nefse Hu fekad arefe Rabbehâ€œ â€œNefsine arif olan Rabbine arif olur.â€• Bundan daha bÂ¼yÂ¼k irfaniyet olmaz.

DolayÂ±sÂ±yla kendini bilmeye talip olan, Rabbini bilmeye talip olmuÂ¥ olur. Bu yol bizden mÂ¼cadele istiyor, cihat istiyor.

Geldik mÂ¼rÂ¥idi kamile elhamdÂ¼lillah. CenabÂ± Hakkâ€™a ne kadar Â¥Â¼kretsek, ne kadar hamd etsek az. Biz o mÂ¼rÂ¥idi bulduk elhamdÂ¼lillah. Tevhidi, irfanÂ± almak iÂ¥in bir mÂ¼rÂ¥id-i kamil aramÂ±yoruz. Â–yle arama endiÂ¥emiz yok, telaÂ¥Â±mÂ±z yok, acaba nerededir, diye.

Sevgili Dostlar,

Bir bilseniz ne acabalar var, ne arayanlar var. Onlar da bulduÂ¥una eyvallah desin. Kimin kÂ±smetinde, nasibinde ne varsa, o, onun karÂ¥Â±sÂ±na Â¥Â±kar.

Cuma gÂ¼nÂ¼ Hoca efendiyi ziyaret ettik, CumayÂ± fuarda kÂ±ldÂ±k. Bir hoca ile daha Â¶nce muhabbetimiz vardÂ±. Epeydir de gitmemiÂ¥tik. Gittik, adamcaÂ¥Â±z bizi gÂ¶rdÂ¼ sevindi. Tam oturmuÂ¥tuk dedi ki:

- NakÂ¥ilikte piÂ¥man olmak en bÂ¼yÂ¼k makamdÂ±r, dedi.

- Neye piÂ¥man olacak neyin piÂ¥maniÂ±Â¥Â±? dedim.

- GÂ¼nahÂ±na piÂ¥man olmak! dedi.

- Yahu deÂ¥il gÂ¼naha, sevaba bile biz piÂ¥man oluyoruz tÂ¶vbe ediyoruz. BÂ±rak gÂ¼nahÂ± sevabÂ±, varlÂ±Â¥Â±mÂ±za bile piÂ¥man oluyoruz. VarlÂ±Â¥Â±mÂ±za bile estaÂ¥firullah tÂ¶vbe diyoruz, dedim. Ondan sonra sohbeta baÂ¥ladÂ±k.

Herkesin bulduÂ¥u kendine gÂ¶redir. Biz o eksik veya fazla demiyoruz.

Dedim:

- Sen gÂ¼nahÂ± ne ile yapÂ±yorsun? Bu akÂ±l, bu fikirle deÂ¥il mi? Bu elle, bu sÂ±fatlar ile. Eee sevabÂ± da aynÂ± Â¥eyler ile yapÂ±yorsun. GÂ¼nahÂ± yaptÂ±Â¥Â±n Â¥eylerle sevabÂ± da yapÂ±yorsun. Â–yle yapacaksÂ±n ki gÂ¼nah, sevap bir tarafa; fail Allah zevki ile iÂ¥leyeni, mevsuf Allah zevkiyle de o sÂ±fatlarÂ±n sahibini zevk edeceksin.

Sevgili KardeÂ¥lerim,

Â°Â¥te bu anlayÂ±Â¥ da buraya gÂ¶re bir anlayÂ±Â¥tÂ±r. Mekteb-i Â°rfanâ€™da â€œLÂ± ilahe illallah MuhammedÂ¼n Resulullahâ€œ bize okutulur.

Efendi Hz.â€™lerinin â€œTevhidi alÂ±n!â€• dediÂ¥i mÂ¼rÂ¥idi bulduk elhamdÂ¼lillah. Â¼imdi baÂ¥ta

kendimi muhatap alarak sÅ¶ylÃ¼yorum ki:

- Tevhidi, irfanÃ± almak bakÃ±mÃ±ndan neredeyiz?

BurasÃ± aÃ¶k meydanÃ±! burada biraz dÅ¶kelim iÃ¶simizi!

Efendi Hz.leri â€“Tevhidi, irfanÃ± alÃ±n bir mÃ¼rÃ¶yidi kamildenâ€“ derken HacÃ± Sabri Efendiâ€™nin dÃ±Ã¶Ã±nda birini mi bize tarif etti? DeÃ¶il! BÃ¼tÃ¼n ihvanÃ±na, can dostlarÃ±na, gÅ¶rev verdiÃ¶i efendilerin hepsine gÅ¶sterdi.

Biz Ahmet Efendiâ€™de bulduÃ¶umuzu HacÃ± Sabri Efendiâ€™de bulamadÃ±ysak, iÃ¶te o zaman kusur bizde. Belki efendi oldular, belki Ahmet Efendi Hz.â€™leri de gÅ¶rev verdi. Tevhidi aldÃ±lar, sohbet de var. Tevhid-i Efâ€™al, Tevhid-i SÃ±fat, Tevhid-i zat, makamat, meratip hepsi var. Ama irfaniyet nerede? Sohbet var, oooâ€™! Sohbet etsin Hasan Hoca da aÃ¶zÃ±nÃ± aÃ¶Ã±p dinler.

Ey Hasan Hoca sen de o sohbetin sahibini bilmeden konuÃ¶uyor isen, vah olsun bize de vah olsun. Az Å¶nce deÃ¶il gÃ¼nahtan tÅ¶vbe etmek, sevaptan da tÅ¶vbe diyoruz, varlÃ±ktan da geÃ¶iyoruz, dedim. O zaman Hak mÃ¼rÃ¶yidin nefhasÃ± ile diriliyoruz. Hak mÃ¼rÃ¶yit ile dirildiÃ¶imiz zaman bizdeki efâ€™al de ona ait, sÃ±fat da ona ait, ilim de ona ait, irade de ona ait.

Onun iÃ¶sin Melametini iÃ¶serisinde -bakÃ±n bu Å¶ok Å¶nemli- Melametten uzak kalÃ±yoruz.

- Yahu biz her hafta sohbeta geliyoruz. Kimimiz efendiyiz, kimimiz derviÃ¶izâ€™!

Melametini iÃ¶serisinde Melametten uzak kalÃ±yoruz; Å¶Å¼nkÃ¼ Melamet Å¶yle bir haldir, Å¶yle bir zevktir ki kiÃ¶yi velayette velilerle, nÃ¼bÃ¼vvette nebilerle beraber yapar. Melaminin sahip olduÃ¶u sÃ±r, sÃ±rullahtÃ±r, Allahâ€™n sÃ±rrÃ±dÃ±r, sÃ±rr-Ã± Muhammediâ€™dir Hz.Muhammed in sÃ±rrÃ±dÃ±r.

Bu sÃ±rrÃ± muhafaza edebilmek! Birisi gelmiÃ¶ Efendi Babaâ€™dan ders almaya. BakmÃ±Ã¶;

- Sana bir emanet vereceÃ¶im bunu Manisa da falan efendi, var ona gÅ¶tÃ¼r. O bu emaneti alÃ±nca sana ders verir. Ama sakÃ±n bunu yolda aÃ¶ma.

Adam, almÃ±Ã¶ emaneti gidiyor. BakmÃ±Ã¶ bir kibrit kutusu.

- Bunun iÃ¶sinde ne var acaba?

Ve iÃ¶seriden baÃ¶lamÃ±Ã¶ dÃ¼rtmeye:

- Yahu kibrit kutusunu Å¶Å¶yle bir aÃ¶san, nasÃ±lsa aÃ¶Ã±lmasÃ± basit, aÃ¶ bak bakalÃ±m. AÃ¶mÃ±Ã¶. AÃ¶Ã±nca iÃ¶sinden bir Å¶ey uÃ¶muÃ¶. Ne idi bu uÃ¶san ne deÃ¶ildi derken Manisaâ€™ya varmÃ±Ã¶, Mehmet Efendiâ€™ye;

- Efendim, Ahmet Efendi selam etti, bu emaneti size gÅ¶nderdi.

- AleykÃ¼m selam deyip, emaneti almÃ±Ã¶ bakmÃ±Ã¶.

- EvladÃ±m bunun iÃ¶si boÃ¶.

- Å¶Ã¶te efendim, merak etmiÃ¶tim deâ€™!

- Sen bir sineÃ¶i bile taÃ¶Ã±yamadÃ±n, benim vereceÃ¶im emaneti nasÃ±l taÃ¶Ã±yacaksÃ±n?

Dostlar,

Emanet, emanetullah. O gâflnâllere, Allah ve Resulullah sârrâ± emanet edilecek. O sârrâ± gâflnle vurduÿun zaman Hakkâ™â± zevk edeceksin, vahdetini. Hz.Muhammedâ™i zevk edeceksin kesretini, sâfatâ±nâ±. ,âÿte Hz. Â°nsan, sârlâ± insan, sâra kadem basan insan! Âÿte bâflyle bir Melâçmi, bu sârrâ± taÿÿabilecek.

Allah yardâ±mcâ±mâ±z olsun. Amin!

- âœ°nnâç aradnel emâçnete ales semâçvâçti vel ardâ± vel cibâçliâœ• Bu sârrâ±, bu emaneti gâflklere, yerlere, daÿlara teklif ettik, biz arz ettik:

- Bu emaneti yâ¼klenir misiniz?âœ•

- âœ°Feebeyne ey yahmilnehâç ve eÿfagne minhâçâœ• Onlar o emaneti yâ¼klenmekten kaÿâ±ndâ±lar. âœ°Ve hamelehel insanâœ• âœ°Ancak onu insan yâ¼klendi.âœ• (Ahzab, 90/72)

Âÿte o insan, neyi yâ¼klendiÿini gâflrecek. Dâ¼nyayâ± yâ¼kleniyoruz. Dâ¼nya yâ¼klenilir mi demeyin. Dâ¼nyayâ± yâ¼kleniyoruz. Bunu Âşok ciddi olarak sâflÿlâ¼yorum. Bu yuvarlak kâ¼reyi sârtâ±mâ±za alacak deÿiliz. Ama o dâ¼nya sevgisi var ya, o dâ¼nyaya ait olan duygular, dâ¼ÿâ¼nceler, kafamâ±zâ± meÿgul eden, kalbimizi dolduran Âeylerâœ! Âÿte onlarâ± yâ¼kleniyoruz.

Ahireti de yâ¼kleniyoruz. Adam diyor ki:

- Âžu kadar ibadet ettim, bu kadar oruâş tuttum, bu kadar hacc yaptâ±m. Benden baÿkasâ± mâ± cennete gidecek? Eÿer oraya girilecek ise, Âflnce ben gireceÿim.

Yâ¼klenmiÿ cenneti, ahireti.

Adam, kayâ±kta gidiyor, yâ¼k de var. Kayâ±k baÿÿlâ±yor su almaya. Eee ne yaparsâ±n? Kayâ±k su aldâ±ÿâ± zaman o yâ¼kler de gidecek. Âşji altâ±n dolu da olsa o da gidecek. Bu sefer alâ±yor altâ±n Âşuvalâ±nâ±, denize atâ±yor. Biraz daha rahatla±yor, Âflbâ¼râ¼nâ¼ de atâ±yor, Âflbâ¼râ¼nâ¼ de atâ±yor. Sâra cana gelinceye kadar.

Cenab-â± Hak diyor ki:

- âœ°nnellezâœne keferâœ ve mâçtâœ ve hum kuffâçrun feley yugbele min ehadihim mil'ul ardâ± zehebev ve leviftedâç bihâœ• âœ°â¼phesiz inkâçr edip kâçfir olarak Âflenler var ya, dâ¼nya dolusu altâ±nâ± fideye verseler bile bu, hiâşbirisinden asla kabul edilmeyecektir.âœ• (Â,l-i Â°mran, 3/91)

Âžimdi dostlar, bu gemiye bakacaÿÿâ±z. Âşini doldurmuÿuz, su alâ±yor. Bunu boÿaltmadan olmaz, boÿaltacaÿÿâ±z. Dâ¼nyasâ±nâ± boÿaltacaÿÿâ±z, sevabâ±nâ±, hayrâ±nâ±, cennetini, hurisini boÿaltacaÿÿâ±z. Koca gemiler de batâ±yor; ama bakâ±yorsun bir tahta parâşasâ± o azgâ±n dalgalarda bile olsa, suyun Â¼stâ¼nde yâ¼zâ¼yor.

Bâ¼yâ¼klerimiz, âœ°Gemisini kurtaran kaptan!âœ• demiÿler. Bizler de her birimiz bu geminin kaptanâ±. Rabâ±talarâ±mâ±z, zikrimiz, muhabbetimiz inÿallah bunu ne yapacak? Sahil-i selamete ulaÿtâ±racak.

O daÿlar, yerler, gâflkler; emaneti bizler yâ¼kleniriz, diyemediler. Ve Cenab-â± Hak:

- âœ°Lev enzelnâç hâçzel gurâçne alâç cebelil leraeytehâœ hâçÿiam mutesaddiam min haÿyetillâçhâœ• âœ°Eÿer biz, bu Kur'anâ± bir daÿya indirseydik, elbette sen onu Allah korkusundan

ba'Ä±nÄ± eÄ±yerek parÄ±Åa parÄ±Åa olmu'Ä± gÄ±rÄ±rdÄ±n.â€• (Ha'Ä±ir, 59/21)

Tabi bunu, bu emaneti hep anlamaya ÅalÄ±Ä±mÄ±Ä±tÄ±r bu iÄ±in erbabÄ±, bu ilimleri tahsil eden zahir alimlerimiz. Åizimdi bir hoca efendiyi buraya alsak desek ki:

- Hocam, bu daÄ±larÄ±n, yerlerin, gÄ±klerin yÄ±klenmekten kaÅ±ndÄ±Ä± emanet nedir? O emaneti bize aÅ±klar mÄ±sÄ±nÄ±z?

Bize der ki:

- O emanet, Kurâ€™an-Ä± Kerimâ€™dir. O emanet Å°slamâ€™dÄ±r, dindir. O emanet Å±u senin vÄ±cudundur,

ruhundur.

-Muhterem Hocam, bu emaneti, bu Kurâ€™anâ€™Ä± nasÄ±l muhafaza ederiz?

- Oâ€™nu ezberleriz, okuruz, onun hÄ±kmÄ± ile amel ederiz. Kurâ€™anâ€™Ä±n emrettiÄ±ini yaparÄ±z, nehyettiÄ±inden sakÄ±nÄ±rÄ±z.

- GÄ±ze! Allah razÄ± olsun Hocam. Dinin bize emrettiÄ±idir emanet. Daha Å±tesi var mÄ± bunun?

- Kurâ€™anâ€™Ä±n â€œEy iman edenler namaz kÄ±lÄ±n, oruÅ± tutun, zekat verin. Å–mrÄ±nÄ±zde bir defa farz olan haccÄ± yapÄ±n. Sadaka verin, haramlardan sakÄ±nÄ±n.â€•

Dostlar,

Å±u cemaat, mÄ±rÄ±id-i kamilin elini Å±pÄ± de vÄ±cutlarÄ±nda inkÄ±lÄ±bÄ± gerÄ±ÅekleÄ±tiren, kalplerinde Allah ve Resulullah sevgisini yerleÄ±tirmeye ÅsalÄ±Ä±yan Hak dostlar, onlar, sÄ±rr-Ä± Kurâ€™anâ€™Ä± emanet aldÄ±lar. Kurâ€™anÄ±n zuhur eden kaynaÄ±Ä± aldÄ±lar. Kurâ€™anâ€™Ä± emanet almak, Makam-Ä± Vahdeti almaktÄ±r.

Makam-Ä± vahdeti emanet alabilmek iÄ±in daÄ±larÄ±n erimesi lazÄ±m, parÄ±ÅalanmasÄ± lazÄ±m. Å°nsan varÄ±Ä±Ä±n bÄ±yle pamuk gibi atÄ±lmasÄ± lazÄ±m.

Kurâ€™anâ€™Ä±n zahiri ile amel edenler, cennete girerler. Allahâ€™Ä±n cenneti geniÅ±! Allah nereye koyarsaâ€! Allahâ€™Ä±n iÄ±ine karÄ±Ä±acak deÄ±yiliz. Nasaradan da, beni Å°srailden de cennete girecek olanlar var. Ama Kurâ€™anâ€™Ä±n hikmetine, hakikatine talip olup da onu zevk edenler cema-i yare, sevgiliye mazhar olacaklar.

Hani ne diyor?

Neyleyim sarayÄ±, neyleyim kÄ±Ä±kÄ±,

Ä±Å±inde salÄ±nan yÄ±r olmayÄ±nca

Ä±Ä±te bÄ±tÄ±n mesele orada. O Ä±hane sarayÄ±n ruhu, iÅ±indeki sevgilidir. O ruh olmadÄ±kÄ±Åa, o sevgi, o muhabbet gÄ±nle dolmadÄ±kÄ±Åa, insanoÄ±lunun tatmin olmasÄ± mÄ±mkÄ±n deÄ±il. Bizi itminana, bizi huzura, bizi gerÄ±Åek sevgiye, muhabbete mazhar dÄ±Ä±recek olan o Kurâ€™anâ€™Ä±n sÄ±rrÄ±nÄ± tahsil edebilmektir.VarÄ±p Kurâ€™an ile Kurâ€™an olmaktÄ±r. Peygamber Efendimiz:

- Kurâ€™an insan ikiz kardeÄ±tir, buyuruyor.

Kur'an emanet almak, Peygamberin sânnetini emanet almak. Biz ne ile amel ederiz? Biz Kur'an ve sânnet ile amel ederiz. Makam-â Vahdetâten Kur'anâ, Makam-â Kesretâten de sânneti zevk ederiz. Elbette ki yerler, gâkiler bu emaneti yâklenemez, onu temsil edemezler. Yerler ve gâkiler ancak o emanet sahibine hizmet ederler.

Âzimdi, daha yakına getirerek diyoruz ki, o emanet, mârâid-i kamildir. Bize emanet, mârâidi kamildir. Hz. Muhammed dediÂim zaman herkes eyvallah, amenna, der. Neden? Ânkâ velayeti var, Kur'an alâ, nâbvveti var hadis sâlyer, kavseynâmi var, hadisi kudsi sâlyer.

Âyte o emanet mârâid-i kamildir ki onun bir yâzâ Hakâtmâ, bir yâzâ halktâ. Cenabâ Hakkâtmân insana yâkleme olduÂu emanet, emanet-i ilahiye mârâidi kamildir.

Allah bize emanet veriyor, Allahâtmân emaneti. Zaten Kur'anâ Kerim emanet ile ilgili olarak:

- âœnnallâche ye'murukum en tueddul emâcnâcti ilâç ehlihâçâ• Allah size emanetleri ehline vermenizi emreder, diyor.

Dostlar,

Allah Peygamberine emreder. Oâtmun muhatabâ O. Ama vasâtalâ ama vasâtasâz. Araya bazen Cebrailâtmî koyar, bazen Ââkartâ aradan. Tabiri hoÂy gârrâ, Allahâtmân gârzâ hep Muhammedinâtmde. Muhammedinin gâzâ de baÂka bir yerde deÂil.

- Bu nasâ oluyor?

Allah, Muhammedini kendi nurundan zuhura getirdiÂyi iÂşin Muhammedine olan muhabbeti, kendi nefesine olan muhabbetidir. Cenab-â Hak Havvaâtmya Ademâtm in vâcudundan yarattâ, Ademâtm in bâttân muhabbeti Havvaâtmya oldu. Neden? Ânkâ Ademâtm in Havvaâtmya olan muhabbeti kendi nefesine olan muhabbeti idi. Sonra Allah, âœBunlar bir Âyeyler yapâyor ben de bunlara bir Âyey yapayâm dedi, evlatlar verdi. Havvaâtm dan Âşocuklar olunca, Adem Havvaâtmya sever, Havva Âşocuklarâ sever. Âyle deÂil mi evlerinize bakâ. Hikmet-i Âlahi!

Allah Miraâşâtm ta Muhammedine bakâyor Hz. Muhammed de âœâœmmetim, Âmmetim!âœ• diyor.

- Ya Muhammed bak ben melekleri falan hep kapâda bâraktâ. O mukarreb, yakân melekler dahi buraya giremedi. Sen Âmmetim, Âmmetim, dersin.

âœmmetini sana verdim ey Habib

Cennetimi onlara kâldâ nasip

O, Âyle bir Âmmet ki Allahâtmân emanetini Hz. Muhammedâtm in elinden almâ. âœAllah emanetleri ehline vermeyi emrederâœ•

Eee bu sârrâ, bu hikmeti Cenab-â Hak İâtfetti. Allah Hak mârâidinin elinden bize zikrullah verdi dostlar, zikrullah verdi de Allah Allah Allah Âyte bakân emaneti ilahiyeâtm ye. Tevhit verdi âœ Lâç ilahe illallah Muhammedân Resulullah!âœ•

Âyte onu, ancak insan yâklendi. Hacâ Baba ne diyor bize:

- Sana Kur'anâtm versem abdestsiz tutamazsân. Abdest alâncâ da Âper baÂyânân Âstâne koyarsân Ey Kur'anâtm ikizi olan, Allahâtmân sârrânâ taÂyan Hz. Ânsan, bunu sakân abdestsiz taÂma. Onu canândan daha aziz bilerek onu baÂyânân Âstâne

koyacaksın diyor.

Bir ilahide:

Ahmed eriince Hasan Fehmiye

Canı, bağı koydu Melamiliye

O zevke eriince, o emaneti idrak edince, o emaneti alıncı, canı, bağı koydu Melamiliye.
Eriyemedi. Eriince, o emaneti aldı, o emaneti yakladı

Hak merkezin huzuruna

Ayla, zevkle varacaksın

Kendi arzın bulmak için

çok dikkatli olacaksın.

–yle zuhur etmi yazmış. Tabii ki ayla, zevkle varacaktı. Neden? İnsan insan yapan, insanı sevgiliye mahbup, sevgili yapan sırrı, emaneti alması. Dikkatli olacaktı. O emaneti inşallah güzel ahlakla, İyilikle, tarikatla, hakikatimiz ile muhafaza edenlerden olalım Amin!

Cenabı Hakk'a niyetler olsun. Peygamber Efendimizin Miladi olarak doğumu 571 20 Nisan aleme teyrik ettikleri tarih. İslam alemine ve insanlık alemine Peygamber Efendimizin manasına vesile olsun inşallah Amin!

Efendimiz (asv) bütün aleme rahmettir. Sevr marasında, Hz. Ebu Bekir, Efendimiz ile hicret ederken maraya sırtını veriyorlar. Maranın derinliği yok. İki kişiyi girip oturdu mu tamam. Etilip de ancak giriliyor. Kur'an-ı Kerim'de:

«İz ah racehulleza kefer» sırtını vereni iz humı fil İcri iz yega» Lu lışahıbihi İ tahzen innallıche meanı, feenzelallıhu seknetehı» aleyhi ve eyyedehı» bicunı» dil lem teravha»• Hani onlar marada bulunuyorlardı. Hani o arkadaşına, «İz İme, İnkı Allah bizimle beraber» diyordu. Allah da onun İzerine güzel duygusu ve huzur indirdi, sizin kendilerini İrmedi İniz birtakım ordularla onu desteklemi İti.» (Tevbe, 9/40)

O maraya sırtını verdiğiniz zaman Kur'an'da bize ifade etti İ ekilde Hz. Ebu Bekir Efendimizde bir telaı oluyor. Mırlar takip ediyor gelecekler Peygambere zarar verecekler. Zaten İyle e İlseler İrecekler. Ama tabii ki Cenabı Hakk'ın hikmetine, kudretine, ilmine, iradesine akı, sırtı erdirmek İmkın de İil.

O marada delikler de var. Deli İ birinden yılan kafasını İ kartmı İ. Rivayet olunur Hz. Ebu Bekir Efendimiz onu fark ediyor, o, Resulullah'a zarar vermesin diye eli ile deliyi kapatıyor. Tabii yılan ne yapsın, elini sırtıyor. İrtıyor fakat Hz. Ebu Bekir Efendimiz elini İekmiyor.

Peygamber Efendimiz Hz. Ebu Bekir'e bakıyor bir sarıma var, bir solma var.

- Ne oldu ya Ebu Bekir nedir bu halin?

- Ya Resulallah, İ delikten bir yılan İktı orayı elim ile kapattım, size zarar vermesin diye o da elimi sırtı.

- Ya Ebu Bekir elini ÅŒek. O bizim bu maÅŒaraya geleceÅŒimizi ÅŒok ÅŒnceden haber aldÅŒ. Bizi gÅŒrmek iÅŒin baÅŒnÅŒ o delikten ÅŒkartÅŒyor, diyor.

Bismillahirrahmanirrahim diyor ve tÅŒkrÅŒnÅŒ yÅŒlanÅŒn ÅŒsÅŒrdÅŒÅŒ yere sÅŒrÅŒyor. Oâ€™nun tÅŒkrÅŒrÅŒnÅŒ aleme hayattÅŒr. Bir ÅŒfledi de Adem ÅŒsamurluktan kurtuldu.

- Ya Ebu Bekir bak bu bÅŒcekler, bu yÅŒlanlar bizim geleceÅŒimizi haber aldÅŒklarÅŒ gÅŒnden beri bizi bekliyorlar, diyor.

Neden? ÅŒnÅŒ bu alemde Muhammediyetâ€™in olmadÅŒÅŒ hiÅŒbir varlÅŒk yok. Abdullahâ€™n oÅŒlu Muhammedâ€™i (asv) evet hayatÅŒnÅŒ, hicretini, Mekke, Medine devrini tanÅŒyalÅŒm. Ama Tabii gÅŒnÅŒ arzu ediyor ve istiyoruz ki MuhammedÅŒn Resulullah olan Hz. Muhammedâ€™i tanÅŒyalÅŒm.

ÅŒte o zaman, bu dilimizde sohbet eden olur. Dilimizde dÅŒner, gÅŒzÅŒmÅŒde gÅŒrÅŒr, elimizden iÅŒler. KulaÅŒmÅŒza da sÅŒyler. Bu alem Allah ve ResulÅŒnÅŒn saltanatÅŒ.

Bu alemde Allahâ€™a kul olmayan hiÅŒbir varlÅŒk yoktur. ÅŒnemli olan nedir? ÅŒnemli olan Hz. Muhammedâ€™e ÅŒmmet olmaktÅŒr. Herkes Allah diyor; ama taÅŒya diyor; ama puta diyor; ama gÅŒneÅŒye diyor, bir ÅŒeye Allah diyor, ilah diyor. ÅŒnemli olan Hz. Muhammed diyebilmektir.

DÅŒrt duvarla ÅŒsevrilidir dergahÅŒmÅŒz:

ÅŒzeriat-ÅŒ Muhammediye,

Tarikat-ÅŒ Muhammediye,

Hakikat-i Muhammediye,

Marifet-i Muhammediye.

O duvarÅŒn birini yÅŒkar isen buranÅŒn mahremiyetini ifÅŒya etmiÅŒ olursun. O zaman nadan da bu iÅŒin iÅŒine girer. Allahâ€™a koÅŒturuyoruz, Allah Allah Allah diyoruz. Allah â€™Muhammedime tabi olunâ€™ diyor. Hz. Muhammedâ€™e gidiyoruz Oâ€™ da Allahâ€™a diyor.

Bizim dÅŒÅŒmÅŒz mÅŒslÅŒman, iÅŒimiz mÅŒâ€™min. DÅŒÅŒmÅŒz ÅŒzeriatÅŒn abdesti ile abdestli. Dilimiz doÅŒruyu sÅŒyleyen, elimiz, helale iÅŒleyen, ayaÅŒmÅŒz Hakkâ€™a yÅŒrÅŒyen.

DolayÅŒsÅŒ ile mÅŒâ€™minin iÅŒi, dÅŒÅŒndan daha hayÅŒrlÅŒdÅŒr. Sorsam evlerinizin iÅŒi mi daha hayÅŒrlÅŒdÅŒr, dÅŒÅŒ mÅŒ?. Elbetteki iÅŒi daha hayÅŒrlÅŒdÅŒr. Ama onun dÅŒÅŒnÅŒ da ne yapacaÅŒz? En gÅŒzel ÅŒyekilde koruyup temiz tutacaÅŒz.

Peygamberimiz bir mÅŒslÅŒmanÅŒ tarif ediyor:

â€™ Einden, dilinden, diÅŒer azalarÅŒndan kimseye zarar gelmeyen.â€™ ÅŒte MÅŒslÅŒman.

MÅŒâ€™mini de tarif ediyor Kurâ€™an:

â€™ Kad eflihal mÅŒâ€™minunâ€™ â€™MÅŒâ€™minler felah buldular.â€™

BakÅŒn; iÅŒi ile vahdette, halvette sevgili ile. Ama dÅŒÅŒ ile kesrette. Kesrete ÅŒÅŒktÅŒ mÅŒ ÅŒiÅŒÅŒ, ayar, dÅŒzen, nizam, intizam.

Gidin g r n, her kurumun kendine göre bir düzeni var, bir disiplini var, bir i leyi i var. Bu

 lem de Allah n kurumu oldu u için bu alemin düzenini, Hakkın düzenini muhafaza etmek gerekir. Bunun kanunlar  var, yasalar  var, yönetmelikleri var. Nasıl ticarete, al veri te, hukukta kural , kaidesi, bir kanunu var ise, Allah n bu alemdeki cari kanunlarına da riayet etmeliyiz.

  te o zaman emaneti,  riat-  Muhammediye ile her türlü tehlikelerden koruyaca z.

  simizi de hakikat-i Muhammediye ile dolduraca z. Bu alemde bu zevkle gezelim.

Hac  Baba:

Bak  u dervişin haline

Alem hayran ahvaline

Böyle insana hayran olunmaz m ?

Eli hayra  sal  r, dili Hakk  s yl r, dosdoğru. Allah o salih kulların zümresine bizleri de dahil eylesin in ya Allah. Dilimizi zikri ile, kalbimizi muhabbeti ile daim eylesin.

Allah hepinizden raz  olsun.

KAPINDAYIM BEN B R GEDA

Canım Muhammed Mustafa

Kap nday m ben bir geda

Sana olsun canım feda

Kap nday m ben bir geda

Gel  ref ver kalp evime

Nurunla dol her yerime

Canım sana olsun bende

Kap nday m ben bir geda

Rabbim sana habib dedi

Hastalara tabib dedi

Seni sevmek sevap dedi

KapÄ±ndayÄ±m ben bir geda

Nurun evveldir cÄ¼mleden

Ruhun ekberdir her Äÿeyden

Sana aÄÿÄ±ktÄ±r tÄ¼m Ä¸lem

KapÄ±ndayÄ±m ben bir geda

Evvelisin, evvellerin

Ahirsın nebilerin

Serverisin velilerin

KapÄ±ndayÄ±m ben bir geda

GÄ¼nahkÄ±rÄ±n Ä¼midisin

Kimsesizin sahibisin

Yetimlerin babasÄ±sÄ±n

KapÄ±ndayÄ±m ben bir geda

BÄ¼tÄ¼n Ä¸lem sana muhtaÅ¸

Cemalini bize de aÅ¸

GÄ¼nlÄ¼mÄ¼ze sensin ilaÅ¸

KapÄ±ndayÄ±m ben bir geda

Nurun mevcut her zerrede

Ä°lmin mevcut Hak MÄ¼rÄÿitte

Feyzin mevcut her mÄ¼minde

KapÄ±ndayÄ±m ben bir geda

MÃ¼rÃ¼yidisin mÃ¼rÃ¼yitlerin

Sahibisin makamlarÄ±n

CananÄ±sÄ±n varlÄ±klarÄ±n

KapÄ±ndayÄ±m ben bir geda

Kurâ€™an, Furkan senin adÄ±n

Baldan tatlÄ± senin tadÄ±n

ArÄ±Ä±n Ã¼stÃ¼nde makamÄ±n

KapÄ±ndayÄ±m ben bir geda

SÄ±rrÄ±n senin sÄ±rr-Ä± tevhid

Yok ikilik cÃ¼mle Vahid

Melek Ä±yahit, felek Ä±yahit

KapÄ±ndayÄ±m ben bir geda

Nice kalem seni yazsÄ±n

Nice diller seni ansÄ±n

Hasan Hilmiâ€™ne ayansÄ±n

KapÄ±ndayÄ±m ben bir geda